

Tyn susecki kościelinek

Królowka, 19.02.1969
Maria Kwapulińska

T=17"

1. Tynsu-sec--ki kość - cie - li - nek na wy-so - ki kypm - ce

4 jest, Ma mi - ło wy - glón - do, ma mi - ło wy - glón - do

7 kan - dy je - ji mi - ły jest.

1. Tyn susecki kościelinek na wysoki kypmce jest,
Ma miło wyglóndo, ma miło wyglóndo
Kandy jeji miły jest.
2. A on jedzie do Berlina na czerwionym koniczku,
A przypino sobie, a przypino sobie
Na lewy bok szabliczku.
3. Jak sobie szabliczka upióń, w prawy bok sie obejrzoł,
Jak serdecznie wzdychnył, żałośnie zapłakoł,
Aże pod nim kón zarzoł.
4. Pani matka usłyszała, na syna zawołała,
Któż ci jest przyczynóm, któż ci jest przyczynóm,
Któż cie na wojne wydoł.
5. A wydoł mie na wojenke tyn susecki mości pan,
Powrozem mie zwióńzoł, w żelaza mie zakuł,
Jeszcze ku mie wache doł.
6. A ta wacha przy mie stoła od wieczora do rana,
Jak Pón Bóg doł rana, wiedóm do Berlina,
Wiedóm mie do Berlina.
7. Do Berlina przyjechali, na wrtnego wołali:
¹Otwiyrejcie wrota, wiedymy rekruta,
Suseckiego huncwota!